

ken opslaaer sin Sommer-Bolig paa vore Huse (Sædvanligt kommer Hannen den 1ste, Hunnen den 8de April, og de forlade os atter lidt for eller efter den 26de August). Men naar vi see den første Svale, hilse vi med Glæde den første Sommer-Dag. Det er ikke godt, at Lærken for tidligt yttre sin Glæde over en kommende Baar, "saamange Dage den synger for Kyrmes (Kyndelmisse), saamange Uger skal den tie derefter." (Fortfattes.)

Karup Præstegaard den 8de Mai 1841.

J. G. B. Dreyer.

Nogle af det engelske Landbrugs meest fremtrædende Egenheder.

Nærværende Opsats er taget af "Dvartalskrift för Landtbruk och Husdiurs-Skötsel, udgifven af Alexis Noring"; No. 20; Lund, paa Gleerups Forlag, 1840. Meddelelsen tvivler ikke paa, at dette Tidsskrifts ærede Læsere jo vilde glæde sig ved det nye Bekjendtskab med en af Naborigets oeconomiske Forfattere. Dette af ham udgivne Dvartalskrift leverer gode og gediegne Ting; vel for en stor Deel Oversættelser, men godt valgte og svarende til deres Diemed. Om han selv end ikke var Forfatter til Mere deraf, end dette nærværende Stykke, vilde hans Navn derved dog stedsse være os agtvardigt og hjært.

Vi lære heraf, hvorledes de dybt tænkende og noie regnende engelske Landbrugere vedblive med stadige Skridt at gaae frem paa den af dem engang valgte Bane, og, idet de deri finde deres Lykke og Glæde, tillige afgive en fortsat Opfordring for baade os og andre Nationer, til at tilegne os deres Fremgangsmaade som et folgeværdigt Exempel, forsaavidt de forskjellige Localiteter tillade det.

Bed at indføre dette Stykke i Tidsskriftet, troer jeg ogsaa at kunne forebygge, at en Mening, som jeg har bemærket, at der i Anledning af, at Kammerraad Dalgas's Bedømmelse af Provst Krarups landoconomiske Skoleven var indført i dette Tidsskrift (ny Række 3die Bd. 1ste H.) har begyndt at finde Sted, ikke skal fæste Rod. At denne Bedømmelse af Dalgas blev optagen deri, tør vist ingenlunde ansees som et Beviis paa, at det Kongl. Landhuusholdnings-Selskab angaaende Landvæsenets vigtigste Punkter skulde have forandret sine Grundsætninger, hvilke Dalgas, som bekjendt, ikke hylde. Hensigten med at optage denne Kritik var nok meget mere at give rationelle danske Landmænd Anledning til yderligere at udtale deres Meninger om disse Landbrugets vigtigste Grene, Bærelbrug og Staldfodring; thi det er kun ved Deernes Udverling, at det Sande og Rigtige bliver klart, erkjendes og udføres.

Naar man gennemreiser et fremmedt Land, er man sædvanlig tilbøielig til at gjøre Sammenligninger imellem det Nye man seer, og det man har været

vant til at see hjemme. Seer man noget Bedre, opstaar det Dnske, at kunne føre dette Bedre med sig til Hjemmet. Saaledes er det idetmindste gaaet mig. Under de fleste Reiser, som jeg Tid efter anden har havt Veilighed til at foretage igjennem adskillige Egne af England, har dette Lands Agerbrug og Huusdyrsavl altid tilbraget sig min største Dymærksomhed. Men Dnsket, at see disse Englands store Fremskridt og Forbedringer i alle mulige Grene af Landbruget ogsaa kjendte og indførte i Sverrig, er med hvert nyt Besøg i England blevet alt mere og mere levende hos mig. Tilgiv derfor, min Læser! om jeg nu atter dvæler noget ved forhen omtalte Omstændigheder i det engelske Agerbrug; et Emne, som dog aldrig ofte nok kan omhandles, for omsider at blive kjendt og udbredt ogsaa hos os.

Under sit Ophold i England er man altfor sangvinst i sine Forhaabninger; man tyffes, at alle disse Forbedringer letteligen kunde indføres hjemme, og man er saa tilbøielig til at tænke sig sit eget Land fra en bedre Side, medens man er borte fra det; men naar man kommer tilbage, fuld af Forbedrings- og Nyheds-Forslag, falder Modet snart og man føler sig smittet af den omgivende Forsigtighed, eller rettere sagt, Vigeysldighed og Kulde for alle Forandringer, selv dem, man indrommer at kunne lede til et bedre Forhold i Sagerne. Aarsagerne hertil ere vanskeliggere at bortfjerne, end man troer. De klimatiste Forskjelligheder ere altfor store, ligesom ogsaa Uligheden i

Folkenes Sæder, Haandtering og Lovgivning. Uden al Nytte turde det dog ikke være, at kjende dette mærkværdige Lands Sæder og Haandtering hvad Landbruget betræffer; Meget deraf, skjøndt ei Alt, fortjener at indføres ogsaa hos os.

Englands Klima er betydelig forskjelligt fra Sverrigs i Almindelighed, dog ikke saa meget fra Skaanes. Vestlige Vinde ere de meest herskende i England ligesom i Skaane. Den insulariske Beliggenhed gjør Vinteren der mindre kold og Sommeren mindre varm.

Hvad Jordsmønnen angaaer, er ogsaa det ganske ulige. Englands Jordsmøn er for største Delen sand- og kalkblandet Leer; en let og fed Muld paa et Underlag af Kalk eller Leer. Den sydlige Deel af England har en løs, let, lysfarvet Muld, hvilende paa et Kalkleie. Englands Bjerge ere af en anden Formation end vore. Bore bestaae af Granit; denne findes vist ogsaa i England, men egentligen i Skotland, som i Almindelighed ligner Sverrig mere. Bort Jordsmøn er meget steenblandet. Saadan Jord er sjelden i England. Prisen paa Jord er i England meget høi, og kan antages at være idetmindste 5 à 10 Gange saa høi som i Sverrig. Prisen paa Arbeide derimod er paa en vis Maade lavere i England, thi Arbeidsmanden der er mere øvet i sit vante Arbeide, udretter Mere, og gjør Arbeidet fuldkomnere end hos os.

Agerbruget i England har tiltrukket sig de Lærdes Opmærksomhed og er blevet Gjenstand for videnskabelige Undersøgelser. Videnskabsmænd have studeret det forskjel-

lige Jordsmøns Natur og Beskaffenhed. For mere end 10 Aar siden foretog den store Chemiker Sir Humphry Davy sig chemisk at undersøge Jordarter og Gjødningsmidler. Samme Opmærksomhed er fremdeles bleven viist dette Videnskabs-Fag; og de overordentlige Opdagelser og Fremskridt, som Chemien har gjort, ville upaatvileligen virke yderligere til Agerbrugets Fremme, og de bedste Resultater kunne forventes. Disse Undersøgelser foretages med samme Iver og Fremgang i Frankrig. Gid samme velgjørende Virkninger ogsaa hos os maatte erfares af denne Videnskabs Anvendelse for Agerbruget. I London er der en med Løn ansat Chemiker, til hvem Prover af Jordsmøn kunne indsendes fra hele England, for at blive analyserede.

Et af de væsentligste Bidrag til det engelske Agerbrugs Fremme er den noie Jagttagelse af Frugtfølgen. Den Grundregel er der ganske almindeligt antagen, at aldrig to Sædafgrøder tages umiddelbart efter hinanden, men at de bør afveksle med Bælgfrugter, Urter, Bønner, Biffer, Klover eller Rodfrugter. En Forpagter, som overtræder denne Regel, vil blive sin Forpagtning op sagt; ja nogle Godseiere have endog stipuleret i Forpagtningscontracterne, at hverken Korn eller Jordfrugter maa afhændes fra Eiendommene, men at kun levende Creature, Smør og Ost maa sælges derfra.

Forbedringerne i det engelske Agerbrug ere at udelede og regne fra Turnipsavlens Indførelse for en 60 til 80 Aar siden. For den Tid blev Ageren, naar den

ved gjentagne Sædafgrøder, den ene efter den anden, var aldeles udsuget, lagt i Græsleie, i Uvirkfomhed, det vil sige, den blev aldeles ikke dyrket, men overladt til sig selv for at samle Kræfter. Dette skete sædvanligt hvert fjerde Aar; saaledes var en fjerde Deel af den under Plov værende Mark altid uden nogen Afgrøde, og afgav Intet uden en fattig Græsgang. Turnips er nu kommen i den rene Braks Sted, og den Ager, som bærer Rodfrugter, siges nu at være i Brak. Hvad kan man lære heraf? En høstet Afgrøde gjør ikke Ageren frugtbarere, men udsuger den; og efter hvad Erfaring og Forsøg tydeligen lære, udsuges Ageren i Særdeleshed da, naar Frøet i en Afgrøde gaaer over til Modenhed. Turnipsen er en toaarig Vært; den saaer ikke sit Frø bragt til Modenhed, inden den fortæres. En anden Omstændighed ved Turnipsvæxten fortjener ogsaa at tages i Betragtning. Man er kommen til Erkjendelse af, at Værterne hente en stor Deel af deres Næring fra Luften; Værternes Blade ere deres Lunger. Turnipsens Blade have et stort Ydre for Luftens Paavirkning, og hente fra denne Meget til dens Liv og Næring. Ogsaa beskygge Turnipsens brede Blade en stor Deel af Markens Overflade, de bevare dens Fugtighed og hindre den paa en vis Maade i at udtørres af Sol og Luft.

Turnipsen fører endnu en anden Nytte med sig: den giver Kjød og Klæde. Jo flere Creature der holdes paa en Gaard, desto mere Kjød og Klæde har man. Disse Artikler staae naturligviis i Forhold til

det Antal af Slagteorer, Faar, Sviin og Fjederkræ, som underholdes. Hovedspørgsmaalet, som skal besvares, bliver derfor dette: hvilke Slags Afgrøder udsuge Jorden mindst under deres Dyrkning og afgive rigest Underholdning for det største Antal Creature?

En betydelig Deel af Marken bruges i England til Turnipsavlens; Turnipsmarker af flere hundrede Tønder Lands Indhold ere ikke sjeldne. Efterat denne Bært er bleven indført i Agerbruget, er Antallet af Dvæg og Faar blevet tre Gange høiere. Turnipsen udsuger, af de anførte Aarsager, ikke Jorden, medens den giver et rigeligt Foder for Creature af alle Slags. Hvor en Tønde Havre blev produceret, kunne nu ti Tønder Turnips avles. Den store Forskjel paa disse Afgrøder er især kjendelig i Møddingsstedet; her er Beviset for deres comparative Værd; her er Hemmeligheden af Turnipsavlens store Fordele lagt for Dagen, idet den giver Ageren en betydelig Deel Næringsmidler tilbage. Ved denne Frugtfolge faaer Landbrugeren Overflødighed af Foder for sine Creature og Sæd at sælge paa Torvet. Foder- og Rodværtavlen spiller en Hovedrolle i Rotationen.

Jordsmonnet i Grevskabet Norfolk er ingenlunde frugtbart, men snarere magert og sandigt. Her har den berømte Landbruger Mr. Coof paa Holkam (senere Lord Leicester) viist, hvorvidt Forbedringer i Agerbruget kunne drives. Hans sædvanlige Frugtfolge har været: Turnips, Byg, Klover og Hvede. Der regnes

i Middeltal 26 Busshels Hvede pr. Acre, (= 8 Tdr. 5 Skpr. paa en danst Tønde Land). Ingen hos os skulde kunne ane, at Hvede kunde vore paa saadant Jordsmon, og ei heller havde Nogen i England Anelse derom før et hundrede Aar siden. Kun ved den foregaaende Avling af Rodfrugter og Foderværter er dette nu blevet en Mulighed, en Virkelighed.

En stor Deel af Turnipsen anvendes paa den Maade, at man lader Faarene opæde den paa Algeren, hvor den er voret; først Bladene, siden Roden. Al Faarets Udfastning, baade den flydende og den faste, kommer derved Jorden til Gode; man besparer ei alene alt Arbeide med at optage, hjemføre og forvare Turnipsen, men selv det kostbare Arbeide med at udføre og sprede Gjødsken. Faarene fødes ude den hele Vinter. Der findes intet Faarehuus. Lammene fødes paa Sneen, og er Marken frossen, udkastes Turnips til Faarene paa Sneen og den frosne Mark. Jeg har seet mange tusinde Faar, som aldrig have været i Huus. Jeg forbausedes sandeligen derved, med Hensyn til det vaade og regnsfulde Klima; thi ofte græsser Faarene paa saadanne Steder, hvor de ikke have en tør Plads at ligge paa. En anden Fordeel har den lette Sandjord af, at Faarene opæde Turnipsen paa Marken, idet de træde den fastere. For at Faarene desto fuldkomnere skulle opæde Alt, tillades det dem ikke strax at gaae adspredte over et stort Fald, men de holdes paa passende Steder deraf, ved Hjælp af opsatte Net, der flyttes alt estersom Faa-

rene faae Rødder eller Blade fortærede. Undertiden bruger man at udfaste Turnips paa en eller anden upløiet Græsmark, som man agter at tage i Brug det følgende Aar, og er dette at ansee som en Maade at gjødske paa. Just derfor sætter man i England saadan Priis paa Turnipsavl, at mangen Landbruger, som har en mager Jord og et ringe Antal Acreature, og boer langt fra en Kjøbstad, først søger at faae en god Turnipsgrøde paa det nyopdyrkede Land, som han derpaa overlader for Intet til nogle Slagtere, der sende nogle hundrede Faar derhen, saafremt han ikke kan faae Betaling derfor af Andre, og Arbeidet med at optage den skulde koste ham for meget. I Skotland bruges ogsaa denne Maade; men tillige optages og forvares der en stor Deel af de avlede Turnips (egentlig saakaldte svenske Turnips eller svenske Kaaalrødder, som meget ligne de i Vestergothland avlede Rotabagger,) for om Vinteren at udfastes paa Marken til Foder for de talrige Faarehjørde. Paa en Eiendom Strathnaven, i Skotland, tilhørende Lord Stafford, paa samme Høide som Gothenborg, holdes 9 Faarehjørde, hver paa 1000 Faar; de passes af 11 gifte Hyrder og 8 ugifte Mænd, som desforuden tilsammen have 1250 dem tilhørende Faar, blandede med Cierens.*) Udbindtægten beregnes til

*) Slig Blanding af Hyrdens Faar med Cierens har forhen været almindelig i Tydskland, men er befunden at være meget skadelig, og derfor nu affattet, især hvor man har indført de bedre Racer.

Doversatteren.

4 à 4½ *℥* pr. Faar; og desuden sælges aarligen 2000 Faar, som ere fedede. Fra Grevskabet Southerland, som har 58 Graders nordlig Brede, sælges 180,000 Stind, og dog findes der intet Faarehuus, men paa høie Steder nogle Plantninger, for at give de unge Faar Beskyttelse imod det haarde Sneeveir, som ofte forekommer der om Vinteren.

Storbritannien og Irland tæller over 60 Millioner Faar. Paa denne betydelige Faareavl beroer for største Delen det engelske Landbrug.

For nærværende Tid er der indført tvende nye Forbedringer, som især tildrage sig Landbrugeres og Godseieres Opmærksomhed, nemlig Jordens fuldkomne Udgrøftning og Agerens Dybpløining. Den fuldkomne Udgrøftning bestaaer egentlig i at anlægge bedækkede Grøfter med Teglstens-Render. En stor Deel af Englands Jordsmonn hviler, som foran omtalt, paa et for Vandet uigjennemtrængeligt Lag af Leer eller Kalk. Den megen Regn, som der falder, er skadelig for den vorende Afgrøde. Sidegrøfter, eller Grøfter paa de ydre Sider af Kornfaldene, ere utilstrækkelige til at aflede alt Vandet af Overfladen. Nu lægges dækkede Render parallelt over hele Faldet, istedetfor Vandfurer. Disse Teglsteen ere af brændt Leer, en Fod lange, fire Tommer brede, ¾ Tommer tykke og omtrent 6 à 8 Tommer dybe, lignende en Halvcylinder. Ogsaa ligne de de Tagsteen, som man undertiden seer som Rygning paa gammelt Tegltag. Smalle Grøfter graves til 18 à 20 Tommers

Dybde, parallele med hverandre i omtrent 12 à 15 Alens Afstand. Grøften gjøres paa Bunden saa jevn som muligt, den frumbøiede Teglsteen lægges som Hvælving derover, undertiden paa en flad Bundsteen, men ofte ogsaa uden nogen saadan; Stenene lægges nu langs hen saa nær hverandre som muligt, noget Halm lægges over dem, og den opgravede Jord føres igjen tilbage derpaa. Beføstningen af denne Grøftnings=Maade er ikke saa betydelig, som man skulde formode. Der ere nu store Teglbrænderier indrettede, hvor disse Teglsteen formes ved Maskinerier, som drives ved Damp. Fordelene deraf ere saa store, at Godseierne ofte paatage sig hele Beføstningen, naar Forpagteren forbinder sig til at forøge Forpagtnings=Afgiften med Renten af den gjorte Beføstning. Man kan antage, at Frugtbarheden forhøies med 20 Procent. Jeg har med egne Dine nyligen seet et talende Beviis for Sagens store Nytte. Der var en betydelig Forskjel at bemærke paa den ene Deel af en Hvedemark, der var udgrøftet paa denne Maade, og den anden Deel, som kun havde de sædvanlige Aflobsgrofter ved Udsiderne; paa den første var Hveden høist yppig, men paa den sidste temmelig liden og svag. Det er besynderligt, at Nytten af denne Udgrøftningsmaade er lige mærkelig, saavel naar Veiret er tørt, som naar det er vaadt. Det er en skadelig Egenskab ved Leerjorden, at den i tørt Veir sammentørres i haarde Klumper, som ere uigjennemtrængelige for Væxternes Rødder; naar saadan Jord bliver fuldkommen udgrøftet med disse dæk-

febe Rønder, smuldbres den og bliver porøs, idet Båndet hastig afledes derfra.

Den anden nymodens Forbedring er den nu brugelige Dybpløining, eller som den paa Engelsk kaldes "subsoil ploughing." Mr. Smith af Deans-ton i Skotland har først indført Dybpløven. Den ligner noget en skaansk Plov, men er af meget større Dimensioner. Med denne Plov, som trækkes af 6 stærke Heste, pløier man i Furen efter en sædvanlig Plov; den omroder Underlaget, men vender ikke Noget af dets raae Indhold op paa Overfladen. Disse Fur-rer i Jorden danne ligesom Rønder, hvorigennem Båndet af Overfladen kan trænge ned til de lagte be-dækkede Rønder, og Agerjorden kan paa denne Maade holdes ligesaa jævnt fugtig, som Jorden i en Blom-sterpotte, i hvilken man sædvanligen lægger smaa Ste-ne paa Bunden, for at den oversflodige Væde hastigt kan afløbe. At Underlaget saaledes smuldbres er nyt-tigt ogsaa for Rødfrugterne, thi deres Rødtraade kunne da gaae saa meget længere ned og hente Næring for Hovedroden; selv Kloverens dybtgaaende Rødder be-finde sig vel derved.

I det sydlige England, i Særdeleshed i Wiltshire, er det meget Brug at vande Agrene. Paa en af Her-tugen af Portlands Eiendomme, Sherwood Forest, i det nordlige England, er anlagt en mærkværdig Engvanding med stor Beføstning. Denne Eiendom bestod af et tørt, sandigt Jordsmon, bedækket med Lyng og Blaabærris, samt nogle faa Egetræer hist og her;

for 10 Mar siden betales kun 1 Shilling Sterling i Afgift for en Acre af disse Marker, som aldeles ikke producere Noget. I Nærheden deraf flod en Bæk, som gik igjennem en By og samlede Rendesteens-Bandet af samme i sig. Denne Bæk blev ved en Kanal ledet hen til disse Marker, og man lod den rulle hen over samme i Marts, Mai, Juli og October Maaneder ved Hjælp af anbragte Dæmninger. Ingen Gjødste blev anvendt paa dem, og nu ere de bragte til en saadan Frugtbarhed, at man i afvigte October Maaned bjergede den tredie Hoafgrøde deraf. Efter denne Høst skulde der sættes Faar derpaa, som skulle græsse der i Vinter. Mange saadanne Exempler kunde anføres.

Mere om denne vigtige Sag og et frappant Exempel paa britisk Virksomhed i samme Sag, læses i det følgende Stykke af samme Hefte, hvis Indhold er: "Historiske Optegnelser om Engvandingen". Jeg kan ikke negte mig den Fornøielse, deraf at uddrage følgende: "Brugen af Maskineri ved Vandingen kunde virkelig anvendes med megen Fordeel paa mange Steder, og det efter en langt større Maalestof, end man sædvanligen troer. Det er en bekjendt Sag, at af mange tusinde Tønder Land i England astappes det oversflodige Vand ved Hjælp af Dampmaskiner. Et Interessentskab er for nærværende Tid isærd med at foreslaae, at en Vig af Havet i Lincolnshire inddæmnes og astappes ved Hjælp af denne gigantiske Kraft. Hvor sjældent alligevel, om nogetsteds, finder

man denne Kraft anvendt, selv i det dristige England, til Banding af tørre Marker, som just ere de, der meest egne sig til at gøres til Bandings- eller Overrislings-Eng. Marker, som ligge paa en Skraaning eller paa Siden af et Bjerg, ere de meest passende hertil; og findes ei anden Udvei til at skaffe dem tilstrækkeligt Vand, hvilket dog ikke sjældent lader sig gjøre, saa er den fornødne Mængde dog ikke større, end at den ved en Dampmaskines Kraft vilde kunne føres derop.

— — I Nærheden af Spalding findes tvende Dampmaskiner, den ene af 80, den anden af 60 Hestes Kraft, som i Aaret 1835 holdt "Deeping Fern" fuldkommen tørt, skjøndt de kun arbejdede i 96 Dage à 12 Timer, og de bragte over 14 Millioner Tønder Vand flere Fod i Høiden; 20,000 (danske) Tønder Land, som ellers vilde have været et Morads, bleve ved dem bragte i tør Tilstand. — — Der er Grund til at forvente vigtige Resultater af denne mekaniske Krafts Anvendelse, hvor der høves Udgang til Flodvand, som er tjenligt til Banding, og Brændematerialet ikke er for kostbart.

— — — Det fortjener at bemærkes, at det Vand, som anvendes til de berømte Engvandinger i det sydlige England, er maaskee det klareste af alt Flodvand; saa at man kan antage, at Hovedfordelene af Banding kunne faaes næsten af alt Slags Vand. Det bevise de gode Virkninger af det krystallklare, fra Kalkformationerne kommende Vand i det sydlige England, og de endnu mere frugtbargjørende Virkninger af det med organiske Stoffe overfyldte Vand, som anvendes i

Nærheden af Edinburg, saa at intet Vand er enten for reent eller for smudsig til med Gavn at kunne bruges til Engvanding.”)

Huusdyrsavlen staaer i England paa et saare høit Trin; og det er ikke underligt, da man skjæmter den saa megen Opmærksomhed. Ei alene i alle Grevskaberne, men selv i mindre Distrikter holdes aarlige Landvæsenmøder, hvor Bæddeploininger anstilles, Heste til forskjellig Brug, særskilte Landstavers særegne, for gode erkjendte Racer af Hornqvæg, Faar og Sviin fremvises, for at erholde meget betydelige Præmier. Desuden holdes almindelige Landvæsenmøder, hvor flere Grevskaber, ja hele Verden kan concurrere om Prisen. For at give et Begreb om, hvor vidt omfattende disse ere, vil jeg kun omtale, at det af Dronning Victoria nyligen stiftede Royal English Agricultural Society havde i Aar sit andet Møde i Cambridge; at der 50 Plove paa een Gang førtes frem i Bæddekamp; at der for fremstillede Huusdyr blev uddeelt Præmier i et samlet Beløb af flere tusinde Pund Sterling; at det herlige Maaltid, hvor hvert Couvert betaltes med en Pund Sterling, som Selskabet gav i et af Academiets større Auditorier, bivaanedes af 2,650 Personer. Blandt de nærværende Gæster, som efter sluttet Maaltid holdt høist interessante Taler, vare Hertugerne af Richmond og Buckingham, Lorderne Spencer, Hardwicke, Northampton og Devonshire, Sir Robert Peel, den amerikanske Minister Mr. Stevenson, Professor Buckland med flere af

Englands meest udmærkede Mænd og største Talere. Ved Highland Society's Møde afvigte October i Aberdeen blev serveret et Maaltid for 1360 Personer i et Huus, som var opført i denne Anledning.

Naar Cieren af en Tyr, en Hingst, et Faar eller Sviin belønnes under saa høitidelige Omstændigheder, gjør det Effect; et saadant Dyr bliver navnkundigt, ei alene i hele Britannien, men man kan næsten sige i hele Verden, og man søger at faae af dets Afkom. En Tyrefalv af Korthornsracen, opfødt paa Hertugen af Buccleugh's Eiendom i Skotland, blev solgt paa Auctionen ved Aberdeen for 100 Guineer. Den 14de Juli dette Aar køb Hertugen af Richmond Mr. Webb 100 Guineer for et Bæderlam af South-Down-Racen, men Tilbudet blev ikke modtaget. Saadant kan ei andet end have den gavnligste Indflydelse paa Huusdyrslacernes Forbedring.

Hvorledes taale vore fattige Bestræbelser nogen Sammenligning med disse? Læseren maa selv svare.
(Meddeelt af E.)
